

Nova saznanja o rasprostranjenosti invazivnih vrsta porodice Gobiidae

Šanda Radek¹, Balković Ivan², Bogut Ivan³, Galović Dalida³, Vidaković Jasna², Čerba Dubravka², Kovačević Tonka²

¹Národní muzeum, Václavské náměstí 68, 115 79 Prag, Republika Česka

²Odjel za biologiju, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Cara Hadrijana 8A, 31000 Osijek, Republika Hrvatska
(*e-mail: ibalkovic@biologija.unios.hr), tel.: 031/399-927

³Poljoprivredni fakultet, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Kralja Petra Svačića 1d, 31000 Osijek, Republika Hrvatska

Uvod

Tijekom posljednja dva do tri desetljeća intenzivna su se istraživanja o rasprostranjenosti (Harka i sur., 2002; Guti, 2004; Straňai i Andreji, 2004; Jurajda i sur., 2005; Copp i sur., 2005; van Kessel i sur., 2009; Piriá i sur., 2011a i 2011b), ekologiji (Charlebois i sur., 2001; Erős i sur., 2005; Polačik i sur., 2008b, 2008c i 2012) i učinkovitosti raznih metoda prilikom uzorkovanja invazivnih Ponto-kaspjskih vrsta iz porodice glavoča (Pisces, Gobiidae) (Johnson i sur., 2005; Polačik i sur., 2008a) zbog njihovog naglog širenja europskim rijekama.

Riječ je o četiri vrste alohtone za hrvatski dio porječja Dunava, a inače ga prirodno nastanjuju, zajedno s donjim tokovima pritoka, nizvodno od Željeznih Vrata: *Neogobius melanostomus* (Pallas, 1814), *Neogobius fluviatilis* (Pallas, 1814), *Ponticola kessleri* (Günther, 1861) i *Babka gymnotrachelus* (Kessler, 1857) te jednoj autohtonoj koja ubrzano širi svoj areal Dunavom i Rajnom te ju se na tom području smatra invazivnom: *Proterorhinus semilunaris* (Heckel, 1837).

Jedan od razloga njihovog ubrzanog širenja zasigurno je sve veći utjecaj čovjeka na rijeku i njezino mijenjanje utvrđivanjem obala, gradnjom hidroelektrana i intenzivnom plovidbom. Wiesner (2005) je povezao naseljavanje vrste *N. melanostomus* s riječnim brodovima i balastnim vodama utvrdiši njezinu prisutnost u industrijskoj luci kod Beča. A nesumnjivo je to jedini način kako su ta vrsta i *P. semilunaris* uspjele naseliti Velika Jezera u SAD-u. Taj način raseljavanja može biti objašnjenje činjenice da su u slučaju nekoliko navedenih vrsta pojedini primjerci prvo ulovljeni u austrijskom pa tek naknadno u mađarskom i slovačkom dijelu Dunava, a ne obrnuto što je za očekivati u slučaju samostalnog širenja.

Materijali i metode

Ribe su uzorkovane početkom travnja 2011. godine u litičkom (glavni tok rijeke Drave) i lentičkom sustavu (sve stajace vode). Unutar litičkog sustava uzorkovanje je obavljeno na 4 lokaliteta, a unutar lentičkog na 7. Svi lokaliteti nalaze se u prvih 12 kilometara toka Drave (Slika 1.).

Ribe su uzorkovane pomoću dva elektroagregata: baterijskog (proizvođač: Radomir Bednar; tip: SEN; struja: istosmjerna pulsna 50-95 Hz, 200-430 V, max. 8 A) te benzinskog stacionarnog (proizvođač: Radomir Bednar; tip: BMA II; struja: istosmjerna pulsna 50 Hz, max. 600 V, 6 A). Duljina transekata bila je različita, ovisno o vodenoj površini istraživanog lokaliteta i količini ulovljene ribe. Na mjesto uzorkovanja određena je vrsta svake jedinke pomoću ključa Kottelat & Freyhof (2007) te izmjerena standardna duljina tijela (SL) pomoću iohimetrih s točnošću od 1 mm, nakon čega su ribe žive i neozliježdene vraćene u vodu.

Statistička obrada podataka izvršena je u Microsoft Excel 2003 i u programu Statistica 8.0. StatSoft Inc.

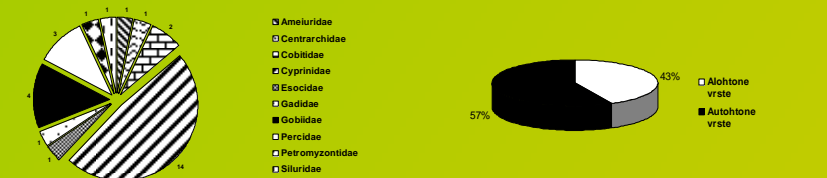
Relativna brojnost izražena je kao CPUE ("catch per unit effort") i pokazuje broj jedinki unutar transektu od 100 m.

Slika 2. *Ponticola kessleri* (fotografirao: R. Šanda).

Slika 3. *Neogobius melanostomus*
(fotografirao: R. Šanda).

Slika 4. Kvantitativna razdioba vrsta po porodicama. Slika 5. Postotni udio autohtonih i alohtonih vrsta u ulovu.

Zaključci

Prema dosadašnjim podacima, vrsta *N. melanostomus* po prvi je puta utvrđena za rijeku Dravu (Luka Tranzit, rkm 12.) i njezina je populacija vrlo brojna, kao i ona *P. kessleri*. S obzirom da na nijednom bliskom lokalitetu ove vrste nisu utvrđene u tolikom broju (sve do Aljmaša za *N. melanostomus*) vrlo vjerojatno je riječ o disjunktним, samoodrživim populacijama koje su na ovo područje došle uz pomoć brodova.

N. melanostomus vrlo je brojna i u Aljmaškom bogazu gdje je ulovljena zajedno s *B. gymnotrachelus* koja je, čini se, uspjela uspostaviti populaciju u ovom dijelu Dunava. Tu su mogućnost još 2008. iznijeli Polačik i sur. (2008b).

P. kessleri je od ranije poznati stanovnik ovog dijela Dunava i Drave i njezina prisutnost u uzorcima je očekivana, ali iznenađuje mjestimična velika brojnost.

Prema Polaićik i sur. (2008a), efektivnost elektroribolova kod glavoča na ovakvom tipu staništa je vrlo mala: kod *P. kessleri* ulovi se tek oko 16.7% jedinki, za *N. melanostomus* efektivnost je 23.7%, a za *B. gymnotrachelus* 50.1%. Stoga, stvarna je brojnost ovih vrsta na istraživanom području vjerojatno veća.

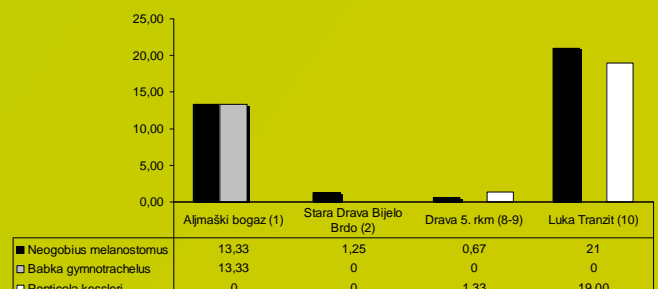
Rezultati i rasprava

Ukupno je na 11 lokaliteta uzorkovano 1130 jedinki. Utvrđeno je 28 vrsta riba i 1 vrsta paklara. Najbrojnija vrstama, s njih 14, bila je porodica šaranki (Slika 4.). Utvrđena je prisutnost sedam alohtonih vrsta čiji je udio u ukupnom broju jedinki iznosio 43% (Slika 5.).

Na četiri lokaliteta (1, 2, 8-9 i 10) bile su prisutne invazivne vrste Ponto-kaspijskih glavoča. *N. melanostomus* (Slika 3.) bila je prisutna na sva četiri lokaliteta i po prvi je puta utvrđena za rijeku Dravu, što su predvidjeli Jelić i sur. (2012). *P. kessleri* (Slika 2.) utvrđena je na dva (8-9 i 10), a *B. gymnotrachelus* samo na jednom lokalitetu (1). Udio gore navedene tri vrste u ukupnom broju jedinki iznosio je 4.25%.

Sve tri vrste lovljene su na umjetno utvrđenim, kamenitim obalama. Prijašnja istraživanja pokazala su da *P. kessleri* i *N. melanostomus* preferiraju upravo takva staništa na novonaseljenim područjima, dok *B. gymnotrachelus* nije pokazivala afinitet prema određenom tipu supstrata (Polačić i sur., 2008c).

Prema CPUE (Slika 6.), lokaliteti s najviše jedinki glavoša su Luka Transzit i Aljmaški bogaz. S obzirom da je jedan od načina širenja *P. kessleri* i *N. melanostomus* putem balastnih voda brodova i priljepljivanjem za trup brodova, ne iznenađuje ovolika brojnost tih dviju vrsta kod Luke Transzit. Vjerojatno je riječ o disjunktnoj populaciji s obzirom na vrlo malen broj ulovljenih jedinki između Luke Transzit i slijedećeg lokaliteta s velikim CPUE vrijednostima - Aljmaškom bogazu. Taj se lokalitet odlikuje velikom CPUE vrijednošću za *N. melanostomus* i *B. gymnotrachelus*. Jedan od mogućih razloga je duljina transekt od 15 m i kasnije preračunavanje na broj jedinki u 100 m te da smo na taj način uzorkovali baš na staništu koje glavoši favoriziraju. Polaćić i sur. (2008b) za Dunav kod Aljmaša (rkm 1378.) ne navode nijednu jedinku *N. melanostomus* i *B. gymnotrachelus*. Najbliži lokalitet na kojemu su ranije utvrđene ove dvije vrste bio je kod Batine (rkm 1423.) što može indicirati postupno nizvodno širenje i uspostavljanje populacije. Također, prilikom tog istraživanja ulovili su samo jednu jedinku vrste *B. gymnotrachelus*.

Slika 6. CPUE uvrđenih alohtonih vrsta glavoča po lokalitetima uzorkovanja.

- [illegible]